

- 1) at anmeldte for vedkommende Politimester eller Sognesjoged eller for en examineret Dyrlæge, naar nogen af de ovenfor under A. nævnte Sygdomme maatte forekomme i hans Besætning, eller naar nogen af de under B. nævnte Sygdomme maatte brede sig i Besætningen;
- 2) ikke at lade Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forhindre Smittens videre Udbredelse, kan han lade Sygdommen og Forholdene paa Stedet undersøge af en Dyrlæge og efter dennes Indstilling give Forrifter angaaende Afsondrings- og Desinfektionsforanstaltninger samt angaaende Benyttelse af Kjød, Mælk eller andre Produkter af de syge Dyr m. v. Undtagelsesvis kan Politimesteren derhos, hvor Forholdenes særlige Bestaffenhed maatte anbefale det, nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, føres bort eller kommer paa Andenmands Grund eller alfar Wei, idet der dog, saavidt muligt, under fornødent Kontrol, gives Cierens sunde Husdyr Udgang til hans egne Jorder. Dog skal det veterinaire Sundhedsraads Betænkning indhentes, forinden saadant Forbud udstedes.

Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere Følgende:

- a. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Fodning eller Slagtning, og maa Kjødet derhos ikke sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved dennes Attest godtgøres, at Kjødet kan gives saadan Anvendelse. Mælken af Køer, der lide af Qvertuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør- eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Mennekes- eller Kreaturføde i kogt Tilstand.
- b. Saafremt et til Udførsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangsstedet stedfindende veterinaire Efterhyn fordres tilbageholdt som mistænkt for at være angrebet af Tuberkeltæring, bliver det, naar Saadant af Cieren forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Jagttagelse af den i saa Henseende i foranstaaende § 8 foreskrevne Fremgangsmaade. Udviser Obduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Cieren med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedfundne Tagation var ansat, hvilken Erstatning, saavel som Udgifterne ved Tagationen og Nedslagningen, afholdes af Statskassen.
- c. Naar der maatte danne sig Foreninger af Kreatureiere eller Kvægavl- og Meieriforeninger, der sætte sig som Formaal at modvirke Tuberkulosen blandt Hornkvæg, da skal der ydes saadanne Foreninger Støtte derved, at Staten godtgjør Foreningerne efter Regning, hvad de maatte have betalt for to Gange aarlig at lade alle de Foreningen omfattende Dyr undersøge af en examineret Dyrlæge.

Naar Foreningerne, foruden at opfylde ovennævnte Betingelser, tillige erstatte Cieren $\frac{2}{3}$ af tuberkelhyge Dyrs før Nedslagningen tagerede Salgsværdi, da godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havde Udgifter.

Naar et Dyr ved Efterhynet findes angrebet af Tuberkulose, skal det af Dyrlægen paa Huden indbrændes med et af Indenrigsministeriet bestemt Mærke og ved Cierens Foranstaltning affondres, med mindre det strax afhændes til Slagtning.

Saafremt et Kreatur af Dyrlægen (jfr. § 12) mistænkes for at være tuberkelhygt og som saadant brændes paa Huden, skal dog Cieren været berettiget til at